

Het verbeteren van de dagelijkse IC-ervaring vanuit het perspectief van een ernstig zieke patiënt

‘De intensive care afdeling (IC) is een dehumaniserende, technische omgeving die complicaties veroorzaakt, deze worden samengevat in de term Post Intensive Care Syndroom (PICS).’ Het welzijn van de patiënt zou kunnen worden verbeterd door in deze omgeving de focus te verleggen naar patiëntgerichte zorg. De onderzoeksvraag was daarom: hoe kan de dagelijkse IC-ervaring worden verbeterd vanuit het perspectief van een ernstig zieke patiënt?

Naam: Eva van Houwelingen
Afstudeerrichting: Integrated Product Design
Titel: Het verbeteren van de dagelijkse IC-ervaring vanuit het perspectief van een ernstig zieke patiënt
Plaats van onderzoek: Delft
E-mail: evavanhouwelingen@hotmail.nl
Werkstatus: tot half december in het buitenland, daarna op zoek naar een baan

Omgevingsinvloeden op de IC, zoals blootstelling aan lawaai, dragen in belangrijke mate bij aan PICS (Abuatiq, 2015).

De IC van het Erasmus MC is ontworpen om geluid buiten te houden. Echter is het aangetoond dat de afwezigheid van geluid niet per se een positieve omgeving creëert (Truax, 1984). Dit project beoogt daarom geluid op een positieve manier te beschouwen, aangezien geluid alleen als lawaai wordt ervaren wanneer het niet past bij de gemoedstoestand van de patiënt.

Methodie

Nadat veel voormalige patiënten waren geïnterviewd en een IC-verpleegkundige van het Erasmus MC was geobserveerd, bleek dat het moeilijk is voor patiënten om een positieve instelling te behouden en zich niet te richten op hun gevoelens van frustratie, eenzaamheid, ongemak, schaamte, paniek, verwarring et cetera. De ontwerpoplegging moest er dus op worden gericht de aandacht van de patiënt te verleggen.

De dertien fundamentele behoeften voor Human-Centered Design werden gebruikt als bron om een positieve ervaring van de IC-omgeving te ontwerpen.

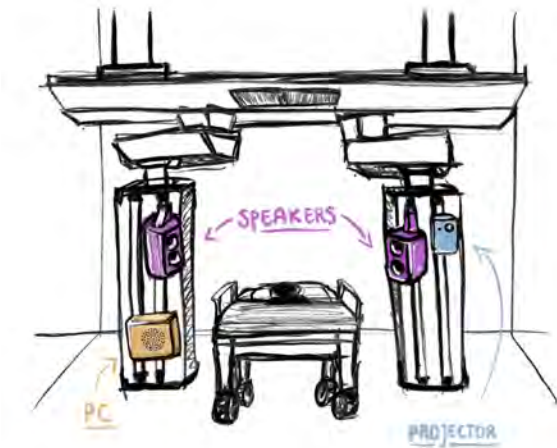
Zes fundamentele behoeften (stimulering, erkenning, verwantschap, autonomie, veiligheid en comfort) kwamen aan het licht. Het vervullen van deze behoeften zou de ervaring van de patiënten kunnen verbeteren.

Het in kaart brengen van de dagelijkse routine van een patiënt toonde aan dat de behoeftevervulling verandert afhankelijk van de gebeurtenissen: de aanwezigheid of afwezigheid van mensen of geluid binnen de IC. De aan- of afwezigheid van een gebeurtenis kan worden bepaald door het meten van geluidsdruk niveaus (SPL) in dB in de IC.

Resultaat

Er werden nieuwe visuele/auditieve stimuli ontwikkeld. Deze kunnen worden geïntroduceerd om het herstel van patiënten te bevorderen (Arbabi et al., 2018). De stimuli bestaan uit natuurgeluiden in combinatie met een op de natuur gebaseerde projectie. De audio en de visuele stimuli veranderen afhankelijk van de SPL in de kamer.

De ontwerpinterventie begeleidt de patiënt naar een nieuwe omgeving. Het is een subtiele manier om de patiënt te laten weten dat er iets gebeurt. Bovendien

kan het de patiënt afleiden (bij verveling of tijdens de behandeling) en het verschil tussen hogere en lagere geluidsdrumniveaus verkleinen.

Conclusie

Het ontwerp werd verder ontwikkeld en uiteindelijk getest in een gesimuleerde IC-omgeving. Uit de evaluatie van de ontwerpinterventie bleek dat alle deelnemers de ontwerpinterventie waardevol vonden, vooral omdat ze werden afgeleid van verveling, stress/angst, negatieve gedachten (eenzaamheid) of ongemak. Dit maakte de ervaring comfortabeler of meer ontspannen.

Persoonlijke impressie

Ik heb enorm genoten van dit bijzondere en leerzame project. De IC is een heftige omgeving waar de juiste balans tussen mens en technologie nog veel mogelijkheden biedt. Zorgpersoneel, patiënten, dierbaren en participanten hebben verschillende ervaringen, expertise en perspectieven. Alleen door te ontwerpen voor en met deze mensen ontstaan nieuwe inzichten en passende oplossingen.

Uit het juryrapport

Een innovatief ontwerp en helder verslag.

